

גרעין לימוד
אולפנת צביה
מעלה אדומים

מקדש ונבואה

א. הראי"ה קוק, משפט כהן, סימן צ"ד, ב' :

ועל דבר שאלתו אם מותר לנו לבנות בית המקדש על מנת שלא להקריב בו קרבנות. לא ידעתי הציור, כמו שכתב בזה כבר כפתור ופרח (פ"ו) על פי הר"ח בפריז, ואם כן, יהיה מותר להקריב גם כן תמידין ומוספין וכל קרבנות ציבור. ובאמת אם נגיע למידה זו לבנות בית המקדש, הלא נוכל גם כן לעשות פרה, כשנמצא פרה אדומה ונטהר מטומאת מת גם כן, ואז נקריב כל הקרבנות כולם. ואף על פי שאין לנו כהנים מיוחדים, אין זו כל כך קפידא, דמהתורה סמכין אחזקה, אלא אמרו מעלת יוחסין אלא בזמן שהיו להן יוחסין, ואלה שבקשו כתבם המתייחס הוי להו ריעותא כשלא נמצא בזמן קצר כזה, אבל באורך הזמן, שאין עבודת הייחוסין ריעותא, יש לומר דאין מעכב כלל עניין כתב הייחוס. גם אולי ישנם גם כן יחידים מכהנים שיש להם כתבי יחס מסורים מדורות עתיקים. בכל אופן, **לעניות דעתי אם יהיה רצון ה' שנבנה בית המקדש גם קודם שיבוא משיח ותתגלה הנבואה ויראו הנפלאות, לא כל כך יהיה עיקוב בדבר.**

ב. עדות ר' יונה שטנצל, תלמיד ה"חפץ חיים" :

זכורני כשביקתי בראדן אצל הסבא קדישא ה"חפץ חיים" זצ"ל, זה היה בשנת תר"ץ וזה היה תיכף חג הפסח יום או יומיים, בבוקר הכירו שיש לו מה לומר. וכשגמרנו את התפילה בישבנו על יד שולחנו נתן דפיקה על השולחן ודממה השתררה בחדר. פתח ספר מלכים והתחיל לדבר לאנשים שעמדו אז סביבו. זה לשונו : 'שואלים : **בקרוב נבנה בית המקדש, איך? אין חכמים, אין נביאים, מי יבנה את בית ה'?**' והתחיל לשאול שאלות ותיכף נתן תשובות לזה ותיכף התחיל לקרוא בפסוק (מלכים ז', יג-יד) 'וישלח המלך שלמה ויקח את חירם מצור בן אישה אלמנה הוא ממטה נפתלי ואביו איש צרי חרש נחושת וימלא את החכמה ואת התבונה ואת הדעת לעשות כל מלאכה בנחושת ויבוא אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו'. והמשיך : 'הנה בן אישה אלמנה, אביו בעל מלאכה צורף נחושת וה' נתן בו חכמה ובינה ודעת לעשות את מלאכת המקדש. **אין צורך בנביאים אין צורך במיוחדים.** רק כשיגיע הזמן בניית בית המקדש ה' נותן תבונה ודעת לבנות בית המקדש למי שיש בו לב שלם ותם, בן אלמנה, בן לאיש בלתי מוכר ובעל מלאכה'.

ג. ספרי דברים פרשת ראה ס"ב :

"כי אם אל המקום אשר יבחר ה' א-לוהיכם מכל שבטיכם" דרוש על פי נביא. יכול תמתין עד שיאמר לך נביא? תלמוד לומר "לשכנו תדרשו ובאת שמה" - **דרוש ומצוא ואחר כך יאמר לך נביא.**

ד. חידושי הגר"ז החדשים סימן מ"א :

מבורר מכאן, דאף דהייתה בחירת מקום המקדש על ידי נביא, מכל מקום **דין הוא דקודם ידרשו לבד את המקום.**

ה. המלבי"ם, דברים יב, ה' :

"כי אם אל המקום אשר יבחר ה' וגו' לשכנו תדרשו", בכל מקום קורא מקום המקדש "מקום אשר יבחר ה'". כי נתוודע על ידי נביא שהוא מקום הנבחר כמו שכתוב : 'ויבא גד אל דוד וגו'' וכן אמר בהר המוריה אשר נראה לדוד אביהו, **ובכל זאת מצאנו שדוד דרש אחר המקום** כמו שכתוב "עד אמצא מקום לה'" **ולא המתין עד בא אליו נביא**, ולמד ממה שכתוב "לשכנו תדרשו" שהדרישה היא שחוקר בעצמו למצוא את הדבר, וזה שאמר "דרוש ומצוא" למד להם **שלא יגלה ה' סודו על ידי נביאיו להודיעם מקום הנבחר רק אם ישתדלו בזה וידרשו אחריו**, ואז יערה עליהן רוח מרומים אחרי ההכנה הראויה.